

φθινόπωρο

φθινόπωρο, το, ουσ. [<αρχ. φθινόπωρον], το φθινόπωρο·

- έπιασε (το) φθινόπωρο ή μας έπιασε το φθινόπωρο, **α.** φθινοπώριασε: «μόλις έπιασε το φθινόπωρο, άρχισαν να πέφτουν τα φύλλα απ' τα δέντρα». **β.** λέγεται για βροχερό καιρό που διαρκεί, άσχετα με την εποχή που διανύουμε: «τι βροχές είναι αυτές, ρε γαμώτο, μας έπιασε το φθινόπωρο;»·

- μέσα στην καρδιά του φθινοπώρου ή στην καρδιά του φθινοπώρου, βλ. λ. [καρδιά](#)·

- το φθινόπωρο της ζωής, η ηλικία από την οποία αρχίζουν τα γηρατειά: «στο φθινόπωρο της ζωής του κατάλαβε πως η ζωή είναι μικρή για τους τεμπέληδες και μεγάλη για τους εργατικούς ανθρώπους».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας